

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **P. S.**, **pre zločin ublíženia na zdraví** podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2009 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. júna 2008, sp. zn. 2 To/40/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. S. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 10. marca 2008, sp. zn. 8 T/136/2007, bol obvinený **P. S.** uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona tom skutkovom základe, že

dňa 13. júla 2007 v presne nezistenom čase medzi 19:00 hod. a 20:00 hod. v L., v izbe na prízemí rodinného domu č. X., pod vplyvom alkoholu silno chytil svoju matku **A. S.** sediacu v tom čase na ráme fotelky pred televízorom za predlaktie pravej ruky a držiac jej takto ruku ju ťahom popri stole posadil do pohovky, kedy **A. S.** počula v predlaktí pravej ruky puknutie, následne naďalej držiac **A. S.** ju za pravú ruku doviedol do postele, kde jej tlačil perinu na tvár a povedal jej, že ide vziať kríž a že mu bude prisahať, preto odišiel od postele do ďalšej časti izby, čo **A. S.** využila a zo strachu utiekla bosá von z izby k susede **M. O.**, uvedeným konaním spôsobil **A. S.**, nar. X., trvalé bydlisko L. zranenia, a to zlomeninu lakt'ovej kosti vpravo s posunom úlomkov vyžadujúce práceneschopnosť, liečenie a obmedzenie obvyklého spôsobu života spočívajúce v operačnom riešení zlomeniny, následnej fixácii a po zložení fixácie v postupnej rehabilitácii, t.j. zníženej funkcie pravej hornej končatiny v trvaní 8 až 10 týždňov, ako aj zranenie – pohmoždenie mäkkých častí hrudníka.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 18. júna 2008, sp. zn. 2 To/40/2008, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné. Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok v rozsahu stanovenom § 317 ods. 1 Tr. poriadku dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu a tento potom správne, v súlade s Trestným zákonom právne kvalifikoval ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Rovnako tak okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obvinenému, ktorý zodpovedá ustanoveniam § 34 ods. 1 a § 31 ods. 2 Tr. zákona.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený P. S. dňa 26. augusta 2008 podanie označené ako „sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu“, ktoré na výzvu predsedu senátu okresného súdu doplnil podaním zo dňa 4. novembra 2008 a výslovne uviedol, že podáva dovolanie proti uzneseniu krajského súdu v Žiline zo dňa 18. júna 2008, sp. zn. 2 To/40/2008. Okresný súd potom ustanovil obvinenému obhajcu, nakoľko obvinený musí byť v dovolacom konaní zastúpený obhajcom.

Po predložení dovolania Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predseda senátu postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. poriadku vyzval ustanoveného obhajcu o odstránenie nedostatkov podaného dovolania. Podaním zo dňa 27. apríla 2009 doplnil obvinený v zastúpení svojim obhajcom podané dovolanie, v ktorom si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl obvinený v tom, že krajský súd nesprávne vyhodnotil zmenu výpovede jeho matky - poškodenej A. S.. Pritom sama poškodená slobodne vypovedala, ako došlo k jej zraneniu a to tak, že sa potkla o prah domu, keď sa ponáhľala za obvineným, ktorý šiel preč z domu a silno si udrela ruku o zárubňu. Takýto popis vzniku zranenia poškodenej je v súlade so závermi znalca MUDr. T. L.. Uvedenú skutočnosť mohol potvrdiť aj brat obvineného, ktorému to opísala matka – poškodená. Poukázal aj na skutočnosť, že sudy nevykonali znalecké dokazovanie ohľadom duševného zdravia poškodenej, či nemá sklony k vymýšľaniu a zavádzaniu, pretože v jej výpovediach sú nezrovnalosti. Z uvedených skutočností bol obvinený potom presvedčený, že sudy nesprávne posúdili skutok.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. júna 2008, sp. zn. 2 To/40/2008, ako aj rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 10. marca 2008, sp. zn. 8 T/136/2007, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry v Ružomberku, ktorá považovala rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení

urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Dovolacie námietky obvineného P. S. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku dovolanie obvineného P. S. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová